

Abstrakt

Ústavnoprávny vývoj frankistického Španielska

Cieľom predkladanej práce je popis a rozbor ústavnoprávneho vývoja v Španielsku počas diktatúry Francisca Franca (1939 – 1975).

Prácu môžeme rozdeliť na dve základné časti. Prvá z nich, ktorá pozostáva z kapitol 1 až 4, je venovaná chronologickému popisu tohto vývoja, zasadenému do historického, sociálneho a ekonomického kontextu. Vďaka tomu je možné získať celkový prehľad o španielskom právnom poriadku v uvedenom období.

Text však svojim rozsahom časový rámec rokov 1939 – 1975 presahuje. Z dôvodu uvedenia čitateľa do problematiky diplomová práca popisuje i obdobie, ktoré nastoleniu diktatúry predchádzalo (1902 – 1936). K tomu slúži stručné predstavenie ústavných textov, ktoré v Španielsku platili pred diktatúrou. Samostatná podkapitola je venovaná i vývoju počas diktatúry Prima de Rivery, z odkazu ktorej frankistický štát v mnohom čerpal. V období občianskej vojny (1936 – 1939) začína budovanie „Nového štátu“. Boli načrtnuté jeho základné rysy a prijaté zákony, určujúce jeho charakter.

Popis ústavnoprávneho vývoja frankistického režimu je v práci rozdelený na dve obdobia, primer a segundo franquismo. Medzník predstavuje zmena ekonomickej politiky štátu, naopak podstata samotného režimu ostávala po celú dobu nemenná. V tejto časti textu je venovaný priestor najmä popisu právneho vývoja a zákonov, ktoré charakterizujú dané obdobie a značne ovplyvnili dianie v krajine. „Základné zákony“, obdoba Ústavy vo frankistickom Španielsku, sú predstavené len v krátkosti a zasadené do celkového kontextu. V závere je venovaný priestor stručnému predstaveniu ústavnoprávneho mechanizmu, ktorý po Francovej smrti umožnil prechod k demokracii.

Druhá časť práce (5. kapitola) je vyhradená na podrobnejšiu právnu analýzu siedmych Základných zákonov. Na ňu nadväzuje predstavenie základných ústavných inštitúcií frankistického Španielska (Hlava štátu, Kortesy, vláda), ich vývoj a zakotvenie v príslušných právnych predpisoch.

Práca sa opiera o domácu a predovšetkým zahraničnú literatúru. Opomenuté neostali ani samotné právne predpisy, ktoré predstavujú autentický zdroj informácií.